

licitering og privatisering, men alligevel peger på forbedringer. For det er jo ikke sådan, at det er godt nok, som det er i dag.

Derfor er vi også glade for, at vi fik en lille aftale om, at der er afsat 10 mio. kr. til at få en bredere debat om, hvad velfærdssamfundet skal, og hvordan det skal se ud i morgen. Skal vi fastholde de solidariske principper, vi hidtil har bygget på? Det synes vi.

Vi ønsker en debat om udviklingen, så vi ikke bare lader udviklingen køre af sted med os, således som det sker i øjeblikket, og herunder at man i højere grad fokuserer på mulighederne for at inddrage ansatte og brugere. Det er jo faktisk sådan, at ved at demokratisere, både ved at give brugerne større indflydelse og ved at give de ansatte større indflydelse, kan man faktisk forbedre og styrke den offentlige service ganske væsentligt og lade være med at bruge de her fortærskede ord og dem, der er blevet de eneste, der åbenbart kan bruges, at nu skal vi have noget udlicitering. Det er ikke nødvendigt; demokratisering, det er vores svar.

Så vil jeg sige, at det ikke altid er det, der har de største tal i en aftale, der er det vigtigste. Her er faktisk tale om et tilsagn om at igangsætte en debat, som beløbsmæssigt er et af de mindste ændringsforslag, der er i finansloven, men som vi opfatter som ideologisk utrolig vigtigt, fordi det faktisk er første gang, vi på den måde i fællesskab aftaler, at nu vil vi have en debat om velfærdens udvikling, der går i en anden retning end den, vi ser oppe i Farum.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

I sit indlæg sagde hr. Frank Aaen bl.a., at det er en naturlov, at jord og fast ejendom stiger. Der vil jeg gerne høre hr. Frank Aaens forklaring på prisudviklingen fra 1988 til 1993. Og jeg kan oplyse, at den grund, jeg selv har i Birkerød, i 1988 var vurderet højere end 10 år senere. Var naturloven da sat ud af kraft, eller hvordan skal jeg forstå hr. Frank Aaens kategoriske udtalelser i forhold til de realiteter, som jeg her bringer for dagen?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er naturlove altså ikke sådan indrettet pr. definition, at udviklingen altid går i lige linjer. Jeg tror, hr. Flemming Kofod-Svendsen skulle have hørt bedre efter i skoletiden. Ganske mange naturlove udvikler sig i bølger, det går frem

og tilbage, men hvor retningen er én bestemt. Og det er det, der gælder på boligområdet, det er det, der gælder på jordområdet; der er det sådan, at der er svingninger op og ned, men det er altid på en opadgående kurs.

Og enhver statistik, enhver oversigt over formueudvikling viser, at det vil være dem, der ejer jord og fast ejendom – uanset om de ellers tjener det samme, om de ellers har samme vilkår som dem, der bor i lejelejlighed – der ender med at have en større formue. Sådan er det. Der er nogle, der er uheldige at købe, når det er lidt dyrt, og er tvunget til at sælge, når det er lidt billigt, de kan komme anderledes ud af det, men samlet set er der ingen tvivl om, at de, der har jord og fast ejendom, tjener flere penge end alle andre i samfundet.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde denne generelle debat om finansloven med et par ord om den forhandlingsmetode, som regeringen valgte i år. En meget decentral forhandlingsmetode, som gjorde, at det var meget vanskeligt at se de enkelte dele i deres større sammenhæng.

Og vi kan jo konstatere, når vi ser den samlede finanslov, at så skred det jo, ifølge regeringens egne udtalelser, som jeg skal komme ind på senere, for regeringen.

Regeringen må nu lægge navn til en finanslov, som blev væsentlig slappere, end regeringen selv havde ønsket det. Det tror jeg hænger sammen med den decentrale metode. Havde man derimod fulgt mønstret fra tidligere år, hvor man havde en mere central forhandlingsmetode, så tror jeg, man på en anden måde også kunne have fået ansvar for at gennemføre nogle af de besparelser, som vi mangler i årets finanslov. Der håber jeg, at regeringen vil skifte metode, når finansloven skal forhandles om et år, så vi får en samlet set væsentlig bedre finanslov end den, der foreligger.

Så vil jeg kommentere den samlede finanslov ud fra nogle overordnede synspunkter, og der vil jeg begynde med at se på: Hvordan er denne finanslov over for det danske erhvervsliv? Her er det jo en kendsgerning, at den finanslov, som nu foreligger, indfører en række afgifter, 17 nye afgifter, som rammer erhvervslivet med godt 2 mia. kr. Landbruget bliver ramt med 450 mio. kr., og det øvrige erhvervsliv får tilsvarende en række stramminger.

Så må man spørge: Er det det, vi har brug for? Er det det, vi har brug for, når vi samtidig